

N:o 29.

Ank. till Riksd. kansli den 21 mars 1903, kl. 11 f. m.

Betänkande, i anledning af väckt motion rörande ifrågasatt tullfrihet för majs och högre skatt för brännvin, tillverkad af vissa utländska råämnen.

Efter det bevillningsutskottet den 12 innevarande mars afgifvit utlåtande, dels i betänkandet n:o 25 öfver Kungl. Maj:ts proposition n:o 21 om tullfrihet för omalen majs jämte en i anledning af samma proposition af herr *P. Nilsson* i Bonarp inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 127, dels ock i betänkandet n:o 26 öfver Kungl. Maj:ts proposition n:o 22 om ändring i vissa paragrafer af brännvinstillverkningsförordningen, såvidt sagda proposition icke blifvit i utskottets betänkande n:o 1 behandlad, jämte en i anledning af samma proposition af herr *N. Jönsson* i Gammalstorp inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 124,

så har den 13 innevarande mars till utskottet hänvisats en likaledes inom Andra Kammaren af herr *C. J. Jakobson* jämte nitton öfriga kammarens ledamöter väckt motion, n:o 164, i hvilken motions syfte ytterligare fem af kammarens ledamöter instämt; och går utskottet nu att öfver sistomförmälda motion afgifva utlåtande.

Herr Jakobson och hans medmotionärer föreslå,

»att Riksdagen behagade afslå Kungl. Maj:ts yrkande i kungl. propositionen n:o 21 angående borttagande af nu gällande tullsats för omalen majs;

att Riksdagen däremot i händelse af bifall till detta Kungl. Maj:ts yrkande jämväl måtte bifalla yrkandet i nådiga propositionen n:o 22 angående särskild skatteavgift för brännvin, tillverkad i brännerier på sätt stadgas i kungl. förslaget om ändrad lydelse af § 11 mom. 4 af nådiga förordningen angående villkoren för tillverkning af brännvin den 13 juli 1887. Dock så, att denna avgift bestämmes till 8 öre pr liter i stället för af Kungl. Maj:t föreslagna 5 öre; samt

att, i händelse Kungl. Maj:ts nådiga proposition n:o 21 angående borttagande af majstullen af Riksdagen afslås, Riksdagen likväl måtte i enlighet med Kungl. Maj:ts nådiga proposition n:o 22 besluta sådan ändring af nådiga förordningen angående villkoren för tillverkning af brännvin den 13 juli 1887, att för brännvin, tillverkad vid bränneri under tid, då jämlikt anmälan enligt § 4 mom. 2 af det i nådiga propositionen n:o 22 framlagda lagändringsförslaget, utländsk potatis där användes för brännvinstillverkning, skall tillverkaren påföras en särskild avgift af 8 öre pr liter; samt att i öfverensstämmelse härmed orden »majs eller» måtte utgå ur nyss nämnda lagändringsförslags § 4 mom. 2, § 6 mom. 3 och § 25 mom. 2, men att förslaget i öfrigt måtte af Riksdagen bifallas, § 11 i sin helhet med de här ofvan gjorda ändringarna.»

Den af motionärerna åberopade motivering är af följande lydelse:

»I särskilda nådiga propositioner till innevarande Riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit, dels att sådan ändring i gällande tulltaxa måtte beslutas, att rubriken omalen majs förklarar tullfri och dels i samband därmed, att vissa paragrafer i nådiga förordningen angående villkoren för tillverkning af brännvin den 13 juli 1887 måtte erhålla en sådan förändrad lydelse, att särskild tilläggsskatt skulle under vissa betingelser införas för brännvin, tillverkad vid brännerier, där majs och utländsk potatis afverkades.

Hvad angår borttagandet af tullen på omalen majs, skulle en sådan åtgärd medföra de största vådor för Sveriges jordbruk utan att medföra någon däremot svarande nytta, hvadan man får antaga, att Riksdagen icke skall finna skäl i den delen bifalla Kungl. Maj:ts nådiga framställning. Särskildt anhålla vi i detta sammanhang få påpeka svårigheten att ej säga omöjligheten att vid tullfri majsimport kontrollera, att icke majs mjöl i större kvantiteter inblandas i det mjöl, som vid en del brännerier användes vid inmäskningen, hvilken skulle göra den vid tullfri majsimport oundgängliga bestämmelsen om högre skatt å brännvin tillverkad vid brännerier, som afverka majs, illusorisk. Denna svårighet framgår äfven af hvad herr statsrådet och chefen för finansdepartementet i ämnet yttrade till stats-

rådsprotokollet den 23 sistlidne januari, återgifvet på sid. 20 i Kungl. Maj:ts nådiga proposition n:o 22.

I samma sitt yttrande har emellertid herr statsrådet och chefen för finansdepartementet ovederläggligen ådagalagt, att åtgärder äro nödiga för att till det svenska jordbrukets skydd förhindra eller försvåra införseln för bränneriändamål af utländsk råvara. Vi behöfva helt säkert icke här vidlyftigare uppehålla oss vid de skäl, som tala därför, utan hänvisa i det afseendet till sagda uttalande och påpeka blott, att sådana extra skatteåtgärder, hvilka Kungl. Maj:t föreslår för brännerier, där utländsk råvara förbrukas, icke alls påkalla majstullens borttagande. Riksdagen bör sålunda helst behandla dem hvar för sig, hvilket så mycket hellre kan ske, som Kungl. Maj:t ej heller satt dem i något organiskt sammanhang med hvarandra. För den skull är otvifvelaktigt det bästa, att Riksdagen afslår Kungl. Maj:ts framställning i fråga om majstullens borttagande, men antager förslaget om tilläggsbeskattning för brännerier, som afverka importerad råvara.

Kungl. Maj:t har ansett, att denna tilläggsbeskattning kunde sättas till 5 öre pr liter tillverkad brännvin. Detta synes emellertid ej fullt effektivt, då det ju åsyftas att lägga allvarsamma hinder i vägen för detta slags utländska konkurrens med landets produkter. Ett konsekvent utförande af detta skatteuppslag hade påtagligen helst bort taga formen af rent förbud för användande af utländsk råvara i brännerierna. Men då frågan fått den form, som framgår af de åberopade kungl. propositionerna, torde lämpligast vara att här nöja sig med en höjning af tilläggs skatten till åtminstone 8 öre pr liter. Fråga är emellertid, om ens denna siffra skall visa sig nog hög för det afsedda ändamålet, i hvilket ogynnsamma fall den dock kan af kommande Riksdagar höjas eller ersättas med rent förbud».

I punkten 1:o af sitt ofvanberörda betänkande n:o 25 har utskottet hemställt, att Kungl. Maj:ts proposition n:o 21 om tullfrihet för omalen majs icke måtte af Riksdagen bifallas. Under hänvisning härtill hemställer utskottet,

1:o) att motionärernas yrkande om afslag å Kungl. Maj:ts proposition n:o 21 måtte anses besvaradt genom hvad utskottet i punkten 1:o af sitt betänkande n:o 25 hemställt; och

2:o) att motionärernas yrkande, att, i händelse Kungl. Maj:ts nyssnämnda proposition n:o 21 af Riksdagen bifölles, Riksdagen jämväl måtte bifalla det i Kungl. Maj:ts proposition n:o 22 framställda förslaget om tilläggsafgift för brännvin, tillverkadt i bränneri under tid, då majs eller utländsk potatis där användes för brännvinstillverkning, dock så att denna afgift bestämdes till 8 öre för liter, likaledes måtte anses besvaradt genom hvad utskottet i punkten 1:o) af sitt betänkande n:o 25 hemställt.

Vidkommande slutligen motionärernas förslag, att, för den händelse Kongl. Maj:ts förenämnda proposition n:o 21 blefve af Riksdagen afslagen, Riksdagen likväl måtte besluta, att särskild afgift af 8 öre för liter skall utgå för brännvin, tillverkadt vid bränneri under tid, då utländsk potatis där användes för brännvinstillverkning, samt att Kungl. Maj:ts proposition n:o 22 måtte af Riksdagen antagas med de ändringar, som blefve en följd af den sålunda föreslagna höjda afgiften äfvensom af borttagandet af den särskilda tilläggsafgiften för brännvin, tillverkadt af majs — till hvilka ändringar motionärerna afgifvit förslag — vill utskottet till en början framhålla, att vid angifvande af de paragrafer i Kungl. Maj:ts förslag, i hvilka ändringar påkallas af motionärernas ifrågavarande yrkande, motionärerna förbisett, att ändring skulle erfordras jämväl i § 3 af nämnda förslag, hvilken § utgör utgångspunkten för de i propositionen förekommande bestämmelser om särskild tilläggsafgift för majsbrännvin och kontrollen öfver denna afgifts utgörande.

Då emellertid utskottet i punkten 1:o) af sitt ofvan omförmälda betänkande n:o 26 hemställt om afslag å Kungl. Maj:ts proposition n:o 22, såvidt densamma afser ändring af §§ 3, 4, 6, 7, 8, 11 och 25 i brännvinstillverkningsförrordningen, torde något utskottets vidare yttrande icke heller erfordras i fråga om nu förevarande del af motionen, utan hemställer utskottet,

3:o) att motionärernas yrkande, att, i händelse Kungl. Maj:ts proposition n:o 21 af Riksdagen afsloges, Riksdagen likväl måtte besluta att antaga Kungl. Maj:ts proposition n:o 22 med vissa af motionärerna föreslagna ändringar, måtte anses besvaradt genom hvad

utskottet i punkten 1:o) af sitt betänkande n:o 26 hemställt.

Stockholm den 16 mars 1903.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

Herr *Östberg* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i behandlingen af detta ärende inom utskottet.
